

Nro.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 12go Lipca 1794.

Gazety LXXVIII.

AUSTRYA.

Z Wiednia d. 5. Lipca.

Ponieważ Jenerał Maior Mack do-
tychczas Funkcyę Jenerała Kwatermistrza
sprawniający dla swoiey słabości od J. C.
K. Mci otrzymał pozwolenie powrotu
od armii; dlatego Cesarz Jmć na urząd
Jenerałnego Kwatermistrza nominował
Jenerała Kawaleryi Xięcia de *Waldeck*,
i ustanowił prócz tego Jenerała Maiora
Bellegarde, do tymczasowego sprawowa-
nia służby przy Sztabie Jenerała Kwa-
termistrza pod Xięciem *Waldeck*

POLSKA.

Podgórze d. 5. Lipca.

t. m. wkroczyły woyska C. Królewskie przez wieś *Spytkowice* i koło *Niepołomic* do Polski, a d. 3. nazad znowu powróciły. Zamek *Krakowski* od strony Galicyjskiej fortyfikują, 4000. ludzi robi tam codziennie, a nawet zakładają i miny. D. 4. Jenerał Pruski *Rüts* obiedzał konno z iednym Officyerem góry po tej stronie leżące, a razem pomieniony Officyer okolicę tuteyszą rysował. Z *Krakowa* nie puszczają żadney żywności na tę stronę. Pruscy Officyerowie zadają naszym Officyalistóm, i Osobóm militarnym niższej rangi rozmaite pytania: n. p. iaka jest liczba woysk naszych w Galicyi? &c. Wczoray przemaszerował do *Krakowa* Reyment *Wrocławski*.

D. 2. wydarzyć się miała bitwa między woyskiem *Pruskiem* i *Polakami*, o którey następujące twierdzą tutaj okoliczności: Na posłane od Króla Pruskiego przez Kuryera do *Kościuszki* wezwanie — aby iako buntownik broń złożył, inaczey woysko iego znieśli, Obywatelóm dokuczy, i *Warszawę* z ziemią zrówna, a tego wszystkiego instrumentem *Kościuszko* uznany będzie — żądał *Kościuszko* zawieszenia broni przez dwa tygodnie do odpowiedzi; lecz

woy
fyitu
tak
rała
że
korp
duie
przy
ku le
nazn
Prus
sciuf
lewe
Józe
wszy
prze
li P
i ba
woy
skie
wy

ca
pot
spis
cz
dzy
na
Saa
opi

wojsko Pruskie o mil 10. od *Koń*
 systniące ruszyło się przeciw
 tak Prusacy atakowali nayprz
 rała *Mokranowskiego*, którego
 że Król Pruski mniemał bydz
 korpusem, i że się tam *Kościuszk* zhuay-
 duie; całą mocą uderzył na nią, iakoż
 przymusił *Mokranowskiego* do retyrady
 ku lasowi na mieysce od *Kościuszki* mu
 naznaczone; zapędziło się więc wojsko
 Pruskie za tą Dywizyą, a w tém *Ko-*
ściuszk wziął tył wojsku Pruskiemu, z
 lewego zaś ikrzydła załzedł mu Xiąże
Józef Poniatowski. Tak razem uderzy-
 wszy na wojsko Pruskie trwała bitwa
 przez 8. godzin, i zwycięztwo otrzyma-
 li Polacy zdobywszy wszystkie armaty
 i bagaże, i rozproszywszy całe Pruskie
 wojsko W tey akcji Syn Króla Pru-
 skiego miał bydz raniony, i do *Warsza-*
wy zaprowadzony.

FRANCYA.

Na Seſsji Konwencyi d. 10. Czerw-
 ca mōwił *Robespierre* bardzo mocno o
 potrzebie karania śmiercią bez zwłoki o
 ſpisek przekonanych, tudzież pilnego ba-
 czenia na tych wszystkich, którzy mię-
 dzy członkami Konwencyi chcą wszczy-
 nać *ſcyſſye*. Tym końcem reformowano
Sąd rewolucyjny. Znaleziono go bydz
 opieſzałym; dlatego powiększono liczbę

przyspieszono jego dzielność. Teraz z 71. Członków, ma 1. Prezesa, 3. Wiceprezydentów, 1. pułkownika oskarzyciela z 4. Zastępcami, 12. Dzielników, i 50. Przyśiężnych. Sąd dzieli się na 4. Kamery; żadna Kamera osądzić nie może, ieśli przynajmniej 7. Przyśiężnych nie masz przytomnych. Sąd rewolucyjny powinien nieprzyjaciół ludu karać, i tym końcem ieść tylko ieden w całej Francyi. Potém dekretowano, iacy ludzie rozumieją się pod imieniem *nieprzyjaciół ludu*. I tak nieprzyjacielem ludu ieść; ktoby Rządu Królewskiego żądał, ktoby Konwencyą narodową, lub Sądem rewolucyjnym pogardzał, ktoby ją łżył, i rozłączyć usiłował; ktoby domoz do Paryża zatrzymywał, albo w któreykolwiek okolicy starał się sprawić niedostatek; ktoby sprzyiał ucieczce, czyli bezkarności o spisek obwinionego, lub Arystokrata; ktoby obywatelów pobawiał odwagi, i rozszerzał nowiny niespokojności nabawiające; ktoby mowami lub pismem wazył się psuć obyczaje, i tłumić duch rewolucyjny, i republikański &c. Nieprzyjaciół przeciw Ojczyźnie zasługuię na śmierć; kto się winnym śmierci staie, niepominię mieć żadnego obrońcy. Inkwizycya odprawuie się potajemnie, a nawet się i nie ogłasza.

Wszyst
nia
spraw
cyi
Robe
Bour
flaw
zalat
l O
loty
wz
Kat
ma
„ c
„ l
„ d
„ p
cy
we
prz
fov
in
uż
fy
ca
by
la
cz
za
60

Wszystkie dawne formalności są
nia sprawiedliwości są zniesione.

Ta odmiana Sądu rewolu-
sprawiła poruszenia i spory w
cyi Narodowej, które zasłzy-
Robespierrem i Reprezentantem
Bourdon de l'Oise z swej umiędności
sławny. Zdają się te bydy wprowadzie-
załatwione, może jednak *Bourdona de*
l'Oise tak, jak innych przedtem do gui-
lotyny zaprowadzą. *Robespierre* powsta-
wszy z miejsca swego i wstąpiwszy na
Katedrę odezwał się z okropnem *Dilem-*
ma „Dwie są tylko partye we Fran-
„cyi: jedna chce RPtey, i wszystkich
„frzodków do iey utrzymania, i uitalenia;
„druga jest przeciw RPtey; a zatem i
„przeciw temu Dekretowi. „Tu wszyscy
cy oniemieli, i Trybunał w swoiey no-
wey postaci został przyięty. *Bourdon*
przewidując może los swoy podobny lo-
sowi wielu Reprezentantów ludu (gdyż
już w liście *Phelipotynów* znajdował się)
użył d. 11. momentu niebytności na Sesi-
fyi Konwencji członków Deputacyi o-
calenia, (sam bowiem *Robespierre* nie
był, a zamiast niego przydował *Voul-*
land) do wymożenia Dekretu, którym
członki Konwencji zabezpieczone są od
zamachów Deputacyi ocalenia. Mówił
on gruntownie, i pięknie projektując:

prawdzie wolno było Deputacyi
 jak przedtem kazać tymczasowo
 wać każdego, iednak nie wolno
 : żadnego z Reprezentantów lu-
 oddawać do Trybunału rewolu-
 cynego, pokiby Konwencya Dekretu
 oskarżenia nieuchwaliła. *Delbert* sprze-
 ciwiał się temu projektowi, jako obraża-
 jącemu Deputacyę. Szemrali także inni,
 a *Bourdon* ztąd wziął powód do mówie-
 nia z większym ogniem, i wyświecenia
 szczegółów tego projektu. *Merlin de*
Douai wspierał go twierdząc: że Kon-
 wencya nigdy zrzec się nie mogła swe-
 go prawa: i że nie mogła go nikomu utę-
 pić; mniemał wszelako, aby dla ugrun-
 towania tej uchwały następującym spo-
 sobem ją ułożyć: „*Instancya czyli Sąd,*
który ma decydować: azali zaskarżenie
jakiego Reprezentanta ludu miejsce mieć
powinno? jest Konwencya.„ Tak więc
 dekretoowano.

Na Sessyi d. 12. żądał *Charles La-*
croix bardzo sztucznie: aby Dekret d.
 10. uchwalony z odmianami ieszcze raz
 przesłano Deputacyi ocalenia, dla dokła-
 dniejszego oznaczenia artykułu, w któ-
 rym kążący obyczaje, i publicznie sumie-
 nie obłądzaący, za nieprzyjaciół ludu
 kary śmierci godnych się deklarują. Ze-
 zwolono na to przesłanie, Natychmiast

tedy przybyło do Konwencji członków Deputacyi. *Couthon* że w nieprzytomności ich czynione iękta i uchwały, które Deputacyę mocno obrażają, żądano bowiem utrzymania świętego prawa Reprezentantów ludu, na które najmnieysze targnienie się poczytuie zawsze Deputaeya za niezmierną zbrodnię. *Bourdon* się bronił, a *Robespierre* szukał sposobu usmierzenia sporu, i zmierzał w tej mowie do tego, aby *Bourdona* podał w podeyrzenie, potem upominał, aby biegu naradzania się temi sporami nieprzerywano. *Thalien* twierdził, że chcą tylko oczernić Reprezentantów ludu. Takieś, odpowiedział *Robespierre*, i on jest, który głosi „ chcą nas guilotynować, ale my ich poszlemy pod guilotynę. Nakoniec uciszyło się wszystko. Może ta cichość przepowiada zgubę *Bourdona* i *Thaliena*, i pociągnie ich pod guilotynę za *Hebertem*, *Dantonem*, i innymi.

WĘGRY.

Dnia 9. Czerwca przy rozpoczęciu rznięcia nprzywileiowanego *Węgierskiego* handlowego kanału w Komitacie *Bacskim* położony był pierwszy kamień głównego ślu-

W frzodku całego kanału niedaleko Baż przez Komitatu Przełożonego W. Józefa Urmenyiego z wielką uroczyścią. W iednym tym zamia-rem kształtnie wyrobionym kamieniu, którego wierzch nakształt urny był wydrążony, z różną złotą i srebrną monetą szczęśliwie nam panującego Monarchy złożona była blachia z metalu z nadpi-sem. Ten nadpis drukowany rozdany był między przytomnych, którzy własnymi rękami pomagali do wmurowania pier-wszego kamienia, wczasie którego *Salve* z dział dawano, a wesołe okrzyki *Vivat* od kilku tysięcy ludzi powtarzane czyn-ność tę uroczystą upoważniały. Byli tu przytomni między innymi Komenderują- cy Jenerał *Slawonii* Jenerał Parucznik *Raro de Geneyne*, Metropolita *Karłowic-ki de Stratimirovits* z wielą Archiman- drytami (Opatami) tudzież Radzca Na- dworney Kamery i Administrator Michał *de Urmenyi* z innemi osobami militarnemi i cywilnemi. Ci goście obiadowali potém w domu *Towarzystwa Handlowego*, kilka- set tylko krokami od służu oddalonym. W wieczór uroczyść ta balem zakoń- czona została.